

Acum să vorbim puțin despre neprihănirea pozițională versus neprihănirea practică. Faptul că încă fac acțiuni păcătoase după ce au fost născuți din nou, îi nedumerește pe credincioși. Pe de o parte, Biblia afirmă că creștinii **SUNT DEJA** neprihăniți, dar pe de altă parte, în realitate, ei nu văd acea neprihănire **MANIFESTÂNDU-SE ÎNCĂ** în

mod complet. De aceea, există o tensiune între acest „deja” și ”încă nu” și există o așa-numită teorie a neprihănirii poziționale și a neprihănirii practice (sau comportamentale). Unii le mai numesc și neprihănirea de drept și neprihănirea de fapt. Modul în care aceste două tipuri de neprihăniri sunt de obicei înțelese este următorul: creștinii sunt încă păcătoși în natura spiritului lor și numai statutul lor legal față de Dumnezeu s-a schimbat. Cu alte cuvinte, Dumnezeu doar consideră pe credincioși că sunt neprihăniți din punct de vedere legal, însă aceștia nu sunt în realitate neprihăniți și în natura lor. Aceasta este definiția neprihănirii poziționale sau a neprihănirii de drept. Apoi, acești credincioși trebuie să-și perfecționeze neprihănirea prin îmbunătățirea comportamentului exterior. Ei realizează acest lucru prin a încerca să fie cât mai morali posibil – adică citind Cuvântul pentru a vedea ce așteaptă Dumnezeu de la ei din punct de vedere moral și apoi încercând să pună acele lucruri în aplicare în viața lor. Aceasta este definiția neprihănirii practice sau a neprihănirii de fapt. Însă, această terminologie creează prezumțiile false pe care tocmai le-am descris în mințile credincioșilor în mod inconștient și nu descriu cu exactitate care este adevărul real. Aceasta se datorează și lipsei de înțelegere a conceptelor de spirit, suflet și trup. O mai bună terminologie pentru cele două tipuri de neprihăniri ar fi următoarea: neprihănirea înăscută versus neprihănirea activată.

Aceste denumiri noi creează prezumții mai bune care sunt mai aproape de realitate, pentru că la drept vorbind, nu doar poziția juridică a creștinilor s-a schimbat în neprihănire, ci și natura părții celei mai importante a identității lor (adică spiritul lor) a devenit neprihănire în esența sa. A fost spiritul lui Adam afectat doar legal când a păcătuit în trupul său? A

interschimbat el doar niște poziții juridice? Nu, ci spiritul său a fost tangibil afectat și schimbat în esența sa. Spiritul său a devenit moarte. În același mod, spiritul creștinilor a devenit neprihănire în esență. Acum, numai mințile și trupurile lor trebuie să prindă din urmă și să se alinieze cu schimbarea care a avut loc în spiritul lor și mintea lor are nevoie să fie reînnoită. Așa-numita neprihănire pozițională sau de drept ar trebui să acopere sau să descrie schimbarea atât în statutul legal, cât și în starea vitală a spiritului. Neprihănirea practică sau de fapt ar trebui să acopere sau să se refere la reînnoirea minții în toate aspectele, nu numai la capitolul moralitate.

Putem folosi un smartphone cu toate potențialitățile sale ca o comparație pentru a ilustra mai bine neprihănirea înăscută și cea activată. Posibilitățile încapsulate cu care smartphone-ul vine la pachet pot fi asemănate cu neprihănirea înăscută, iar învățarea modului de utilizare a smartphone-ului în viața noastră de zi cu zi (învățarea despre aplicații pentru diferite nevoi, instalarea și apoi utilizarea acestora) poate fi comparată cu neprihănirea activată. Meditația asupra Cuvântului și reînnoirea minții este procesul de activare al neprihănirii. De exemplu, 1 Corinteni 10:13 este un verset în domeniul ispitelor și al stăpânirii de sine asupra căruia trebuie meditat, apoi personalizat și aplicat. 1 Petru 2:24 este un verset în sfera vindecării fizice divine care ar trebui să fie folosit pentru meditație, personalizare și aplicare în viața noastră de zi cu zi. La fel, 3 Ioan 1:2 este un pasaj pe tema prosperității în toate domeniile vieții și 2 Corinteni 8:9, precum și 2 Corinteni 9:8 sunt două pasaje tot în domeniul prosperității, dar în mod specific al finanțelor (adică al bogăției, datoriilor și împrumuturilor).

Copii noi-născuți au toate potențialele naturii umane în ei la naștere (de exemplu, cântatul la instrumente, înotul, pictura, ingineria, șofatul mașinilor, tot felul de producții, etc.), dar ei trebuie să crească, să își dezvolte potențialurile și să învețe unele dintre aceste îndemânări, practicându-le până când sunt activate și devin parte integrantă din ei. Aceste abilități devin automate ca și parte din ființa lor, la nivel de subconștient. La începutul învățării unui obicei sau al unei aptitudini noi, procesul este dificil (de exemplu, să înveți să conduci o mașină), dar prin practică, devine ușor ca a doua natură. Oamenii născuți din Dumnezeu sunt la fel. Efeseni 2:10 spune că noi suntem lucrarea Lui creată în Cristos Isus pentru fapte bune, pe care Dumnezeu le-a pregătit dinainte ca noi să umblăm în ele.

Pe de o parte, credincioșii au fost creați perfecți și compleți, adică în spiritul lor și aceasta se vede în versete precum Evrei 10:14 și 12:23:

Evrei 10:14 (BTF2015)

¹⁴ Căci printr-o singură jertfă *El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna* pe cei ce sunt sfințiți.

Evrei 12:23 (BTF2015)

²³ De adunarea tuturor și biserica întâilor născuți, care sunt scriși în cer, și de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, *și de duhurile celor drepti, făcuți desăvârșiți.*

Pe de altă parte, credincioșii sunt și perfecționați în credință, dragoste și sfințenie în mintea lor (adică în raționamentul, gândirea, voința, emoțiile, vorbirea, conștiința) și în trupurile lor (adică în acțiunile lor). Putem vedea acest lucru ilustrat în Iacov 2:22, 1 Petru 5:10 și 1 Ioan 4:12:

Iacov 2:22 (BTF2015)

²² Vezi cum credința lucra împreună cu faptele lui, și prin fapte, *credința a fost desăvârșită?*

1 Petru 5:10 (BTF2015)

¹⁰ Dar Dumnezeuul întregului har, care ne-a chemat la gloria Sa eternă prin Cristos Isus, după ce ați suferit un timp, să vă facă *desăvârșiți, neclintiți, întăriți, și întemeiați.*

1 Ioan 4:12 (BTF2015)

¹² Nimeni nu L-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Dacă ne iubim unii pe alții, Dumnezeu trăiește în noi și *dragostea Lui s-a desăvârșit în noi.*

Există încă un pasaj în 2 Corinteni 7:1 care vorbește despre perfecționarea sfințeniei, dar și

despre posibilitatea ca un duh să fie întinat și trebuie să explicăm acest lucru. Să citim pasajul:

2 Corinteni 7:1 (BTF2015)

¹ De aceea având aceste promisiuni, preaiubiților, să ne curățim de *orice întinare a cărnii și a duhului, desăvârșind sfințenia* în teama de Dumnezeu.

S-ar putea să te întrebi cum poate fi întinat un spirit, din moment ce tocmai am învățat că este neprihănit? În primul rând, în același mod în care întinarea trupului nu schimbă natura trupului, întinarea spiritului nu schimbă natura spiritului. În al doilea rând, întinarea trupului este în general legată de imoralitatea sexuală în Scriptură, iar întinarea duhului legată de idolatrie și închinare greșită. Acest lucru are sens atunci când ne gândim și la felul de închinare pe care Dumnezeu Îl dorește – în duh și în adevăr (Ioan 4:23). Mai mult, contextul versetului 2 Corinteni 7:1, adică capitolul 6, este despre a fi înjugat cu necredincioși și despre închinarea la idoli în Corint. Aceste lucruri pot întina duhul, dar nu pot schimba natura neprihănită a spiritului sau să cauzeze pierderea mântuirii.

Ascultă / Vizionează / Descarcă

Puteți asculta mesajul audio al acestui articol, puteți urmări mesajul video sau îl puteți descărca în diferite formate (mp3 / mp4 / pdf) de pe următorul link:

[Ce este neprihănirea?](#)